

Kulluk Böyle Olur

Bölgesinde sevilen sayılan bir mürşid-i kâmilin yüzlerce talebesi vardı, onları yetiştiriyordu. Talebelerinden bazıları evliyalık makamında yükselip, Levh-i Mahfuzu görmeye başlamışlardı. Tuhaf olan, Levh-i Mahfuzu gören talebe, bu mürşid-i kâminden bir bahane ile uzaklaşıyordu. O mübarek zat da onlara hiçbir şey demiyordu. [İnsanların başına gelecek olaylar, doğacakları, ölecekleri ve ne iş yapacakları gibi bütün bilgiler, Levh-i Mahfuz denilen nasıl olduğu bizce bilinmeyen bir kitaptadır.]

Kalan talebelerden biri de bu makama yükselmiş, Levh-i Mahfuzu görmeye başlamıştı, ama hocasını terk etmedi. Ancak eski neşesi gitmiş, hep üzüntülü duruyordu. Bir gün hocasıyla yalnızken, hocası, üzüntüsünün sebebini sordu. Talebe sustu. Bunun üzerine hocası, (Bazı arkadaşların bizi terk etti, sen niye terk etmedin?) diye sordu. Talebe yine sustu. Hocası, (O arkadaşlarının bizi neden terk ettiklerini biliyor musun?) diye sordu. Talebe yine cevap vermedi. Hocası, (Bak evladım, ahde vefa gösterip terk etmediğin için sana anlatayım) diyerek şunları söyledi:

(O arkadaşların ve sen, Allahü teâlânın izni ve ihsanıyla evliyalık yolunda epey mesafe kat ettiniz. Levh-i Mahfuzu görür hâle geldiniz. O arkadaşların Levh-i Mahfuza bakınca benim Cehennemlik olduğumu gördüler, o yüzden bir şey de demeyip benden kaçtılar. Yavrum, sizin bir sefer gördüğünüzü ben kırk yıldır görüyorum. Ama ne yapayım? Yüce Rabbim öyle takdir buyurmuş. Ben Ona ve âlemlere rahmet olarak gönderdiği sevgili Peygamber efendimize iman ettim, O ne getirmişse hepsine inandım, hepsini beğendim, kabul ettim. Emredilenleri yapıyor, yasak edilenlerden kaçıyorum. Bana düşen bu, iman etmek, vazifelerimi yapmak. Rabbim dilerse kabul eder, dilerse kabul etmez. Bize düşen, iradelerimizi Onun iradesine uydurmak, kulluk böyle olur, kul isek böyle olmalıyız. Takdir Rabbimizindir.)

Sonra ağlamaya başladı. Talebesi de ağlıyordu. Epey bir zaman ağlaştılar.

Talebenin birden yüzü değişti, (Hocam, hocam, bakın bakın, Levh-i Mahfuza bakın, isminiz yer değiştirdi, Cennetlikler kısmına geçti) diye sevinçle bağırdı. Hocası, gözyaşlarını silip bakınca aynı şeyi gördü, (Elhamdülillah) diyerek, şükür secdesine gitti.

Kaynak: ehlisünnetbüyükleri.com